

Nr 897

Av herr Levin och herr Petersson, Hans, angående kostnaderna för gatuhållning m. m. inom byggnadsplanlagda områden.

Inom många av de nya storkommunerna råder det förhållandet att vissa tätorter har stadsplan och att samtliga kostnader för gatuhållning, parkanläggningar m. m. administreras av kommunen och helt skattefinansieras. I andra tätorter, där byggnadsplanlagt område finnes, svarar enskilda vägföreningar jämlikt lag av den 3 september 1939 (EVL) för byggande och underhåll av väg, skötsel av gräsmattor och rabatter i parker m. m.

De kommunala driftbidragen synes vara mycket olika utformade. På vissa håll utgår hög kommunal ersättning, medan förhållandet i en närliggande ort kan vara det rakt motsatta, i vilket fall fastighetsägarna måste täcka höga kostnader svarande mot andelstalet, som i sin tur är beroende av fastighetens taxeringsvärde.

Det synes orätt att invånare i byggnadsplanlagt område först med skattepengar deltagar i de här aktuella kostnaderna och sedan tvingas bära ytterligare en del av bördan genom uttaxering på det egna området. Denna orättvisa torde bli ännu större, därest kommunalskatten ej längre blir avdragsgill.

Åberopande det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om en sådan ändring av EVL att stadsplanlagda områden och byggnadsplanlagda områden i avseende på kostnaderna för gatuhållning, parkanläggningar o. d. icke särskiljes.

Stockholm den 28 januari 1970

K.-A. Levin (fp)

Hans Petersson (fp)